

quidam sanguinis, & si frágitur, in medio apparet A
 pituita viscida, alba, glutinosa: arenulas etiá excernit, & eas semper fulvas, nunquam albas. Hæc igitur sunt symptomata ardor urinæ, difficultas urinand, dolor, vrina nigra in equitando, præterea sæpe expellit materias pituitosas, crassas, quibus excretis liberatur, & immixta fistula sensit leuamé, & postea bene exiuit pituita & vrina. Et plurimis annis infestauit eum hoc malum, ab anno 5. ad annum 16. Profert causas procatarticas, variolas & scabié malè curatas. De difficultate considerabimus. Nos adhuc sumus in symptomatibus. Est autem difficultas maxima in difficultate urinæ, quia omnes Moderni & Auic. obscurè admodum loquuntur, & contrariari sibi videntur: quare diligentius consideremus istam. Sunt tria principia. Primum *συσπλωμα*, retentio urinæ *συσπλωμα*: secundum *συσπλωμα*, difficultas urinæ: tertium *συσπλωμα*, stillicidium urinæ. In istis tribus confunduntur omnes Moderni. Gal. 7. Part. Aph. 48. declarat quid sit stillicidium urinæ, quando non est impedita via urinæ, sed semper guttatim destillat vrina, & non potest aggregari quantitas urinæ notatu digna, & id vel ob imbecillitatem vesicæ, vel acrimoniam urinæ. Dysuria difficultas mingédi, est quasi genus, quia stat cum ischuria & stranguria, quare ab omnibus similibus causis potest etiá fieri. Dysuria non est nomé speciale, sed generis, & hoc est notandum. Ischuria, quando penitus supprimitur vrina, 6. de caus. sympt. circa finem: aut si non omnino, est certè retentio pro modo obstructionis: nam habet gradus, quandoq; retinetur magis, quandoq; minus. Et sit vel propter vitium in instrumentis, uel in ipsa virtute (credo quòd iste iuuenis non patitur stranguriam, sed ischuriam & retentionem urinæ non omnimodà, quia mingit secundum aliquam parté.) Est ischuria in hoc iuuené. Sed quæ sunt causæ? Dicebam vel sit vitio virtutis, vel instrumenti, vitio virtutis expultricis, quæ est ita debilis, vt non possit expellere propter ægritudines præcedentes, vel ob retentionem urinæ, quæ est ita valida, vt valide retinere possit. Si in vesica sit, vel quòd ea vrget ex nimia copia urinæ, vt non possit se contrahere, vel quia fit torpidus sensus in vesica, vt non possit sentire acrimoniam, vel quia debilitatum est cerebrum, sicut dicit Auicenna. Sed vtrum sit verum nescio, mihi non satisfacit coniectura. Potest esse vitium in adiacentibus, quando renes non transmittunt aquositatem, vel quando non attrahunt. Vel igitur est in corpore vesicæ vitium, vel in collo. In corpore vesicæ non apparet insensibilitas talis, nec repletio, sic nec in collo, aut in musculis. Non enim est in musculis impedimentum, quia si resoluti essent muscoli, exitus inuoluntarius esset, sed liberè quandoq; mingit. Nec in meatu vt clausio sit ratióne apostematis, vel ex nimia siccitate. Hæc omnia hic non apparent, nec ex obstructione vt lapide, grumo sanguinis, vel pituita crassa, vel carne. In isto non est vitium in corpore vesicæ, non in musculis, nec in meatu, nec ratióne clausionis propter apostema vel siccitatem. Relinquitur igitur vt sit obstructio quæ est vel à grumo, vel pituita, vel carne addita & cal

lo. Si ex carne addita esset, perpetua ista esset obstructio: sed non est, est igitur vel grumus, vel pus, vel pituita lenta, vel lapis. Vtrum sit lapis? Est difficultas hïc, licet explorauit chirurgus de Leonico, certè lapis paruus non potest facilè cū fistula explorari & tangi. Quòd sit lapis, argumentum est, percipit enim dolorem in istis partibus cum mouetur, quia agitur lapis, exasperat & subito occurrit, & facit, vrinas sanguinolentas, arenulæ apparent paruæ, potest ex mora sanguinis ita decolorari & fieri nigra vrina, quia quandoque est rubra, quare suspicio magna est de lapide. De grumo non est dubium, quia exijt, & perpetuò cum pituita. Causa difficultatis urinæ istius est principalis humor crassus, pituitosus, falsus, obstruens. Est manifestum ex vrina, quæ est alba perpetuò, & sedimētum satis insigne humoris crudi, præterea semper sequitur pituita excreta, & postea cessat difficultas urinæ ipsa expulsa. Est & hoc manifestissimum. Quandoque etiam est grumus sanguinis, quia eum exire videmus: possunt enim simul esse ista duo. Sed difficultas quæ est in sola coniectura apud me, vtrum sit etiam lapis qui obstruat, non possum affirmare, nec negare profus.

Hactenus ostendimus, hïc adesse retentionem urinæ, non absolutè, eamq; propter obstructionem. Causam huius, humorem crassum, & grumos, & fortasse etiam lapillum, & ista pituita quæ vltimò exit, quia lenta est, & eget multa absterfione per vrinam.

Quantum ad reliqua symptomata, pus quandoque exit, & vbi est pus, ibi solutio continui ferè semper est, & non mirum hïc, cum sit grumus sanguinis, est facta solutio continui in venis per abrasionè, sanguis apparens extra venas in sanie vertitur & putrescit, dicit Hippoc. 2. Progn. Quare pus nõ ostendit vlcus esse ibi, sed quia abrasionem factam esse credo in venis, & exijisse sanguinem & commutatum in sanie. Potest enim esse sanies, & non vlcus.

De ardore urine, non mirum, quia pituita talis est salsa, quare facit ardorem. Est enim vel ob vrinam acrem, vel ob defectum humiditatis viscosæ contentæ in glandulis circa pudibunda. Non est verisimile in isto iuuené propter siccitatem, quia est tēperatus sanguis. Est igitur propter acrimoniam bilis aut pituitæ. Non bilis, quia vrina non est citrina: ergo ob pituitæ acrimoniam.

De renib. conqueritur etiam, vrina apparet nigra, quandoq; ex motionib. validis. Credo quòd pituita ista reddatur mordax, salsa & acris ex motu & laboribus & erodit, abradit, & aperit venas, quare exit sanguis, qui propter moram ita niger fit. Vnde generatur ista pituita, quia circa istam versatur cardo curæ, & quæ est causa eius? Duo sunt consideranda, 1. quòd membra diuersimodè sunt generata, alia fortia, alia debilia, sed debilia semper recipiant superfluitates. Nõ est dubium, quin in isto iuuené vesica sit debilissima, quia à quinto anno vsque ad decimum sextum annum semper excremēta sunt transmissa ad vesicā, quare ibi fuit imbecillitas naturalis, & sic intēperies, nimirum frigiditas, quia ferè semper ob frigidita-

Urinae difficultatis causa.

Pur in hoc casu quid indicet.

Ardor Urine